

i Anledning af den indgrovede Tanke i Ribe, som det ærede Medlem gjør sig til Talsmand for, at Regjeringen skulde Rybe at gjøre uendelige Ting for den paa Grund af, at man i sin Tid har raft den en Haand til at faae et for den nyttigt Arbejde udført paa bedste Maade, og har betalt hver eneste Skilling, man paa nogen Maade har forpligtet sig til at hjælpe Kommunen med. Men jeg skal som sagt ikke opholde Thinget hermed, men tillade mig at bede den høitærede Formand om at lade omdøle det Hefte, jeg har omtalt, til Thingets ærede Medlemmer. De havde nu hørt Talsmanden for Ribe, og De ville da i dette Hefte finde den Fremstilling, som for Indenrigsministeriet er Begrundelsen af den Dom, man har om denne Sag. Det forholder sig ikke rigtigt, som det ærede Medlem for Ribe Amts 3die Valgfreds (Kruze) mente, at jeg skulde være i Uoverensstemmelse med Finantsudvalget betræffende det Vædringsforslag, der her foreligger. Jeg er saa fuldstændig i Uoverensstemmelse med det ærede Finantsudvalgs Flertal i denne Henseende, at jeg tillader mig meget bestemt at modsætte mig, at dette Forslag bliver vedtaget, og det ikke blot, mine Herrer, fordi jeg med den ærede Ordfører maa være enig i, at det ikke er den Maade, paa hvilken man overhovedet skulde kunne tænke paa at hjælpe Ribe. Det er jo slet ikke Tanken at komme de enkelte Mænd i Ribe til Hjælp, men Tanken er jo at bringe Kommunen en saadan Hjælp, at den kan slippe ud over de Banffeligheder, hvorunder den kjæmper, og berede sig andre Indtægtskilder i Stedet for dem, der ere tabte eller i alt Fald for Tiden suspenderede. Dette er Tanken i Lovforslaget, og slet ikke det, at stifte 30—40—50,000 Rd. til enkelte Grundeiere i Ribe Kommune, men derimod at hjælpe Kommunen til at faae sit Finantsvæsen paa en taalelig Fod. Det Forslag, man her har forelagt Thinget, er saa usædvanligt, at man allerede af den Grund maa se paa det med en vis Frygt, og jeg skal tillade mig at tilføie, at det er et Forslag af den Bessaffenhed, som Thinget og Rigsdagen saa vel som Regjeringen hidtil har vægret sig paa det Bestemteste ved at gaa ind paa. Der har tidligere været fremsat Fordringer om

Bygningsafgiftens Estergivelse ikke blot for Ribe, men ogsaa for Helsingør; men man har i Estjendelse af, at det ikke var de enkelte Grundeiere, man vilde understøtte, men Kommunen, foretrukket at bevilge en rund Sum, som omtrent svarede dertil, og saa lade Kommunens Bestyrelse være om, paa hvilken Maade disse Penge fornuftigt og bedst skulde benyttes, og i Dvrigt overlade til Kommunen at tilstaa den Estergivelse i Stat for den enkelte Mand, som Omstændighederne og Forholdene maatte gjøre tilraadelig. Jeg vil ikke benegte Muligheden af, at man endelig en Gang i Ribe nogenledes kan komme til Enstemmighed om, hvad man ønsker at faae gjort; men hidtil tror jeg rigtignok, at det er en af de væsentligste Grunde, hvorfor der Intet er gjort af Betydning, at man ikke har kunnet komme til Uoverenskomst om, hvad man vilde have gjort, og hvorledes man vilde forholde sig med de ikke ringe Rigdomskilder, som omgive Ribe. Men saaledes som Sagerne nu foreligger her, og da der nu er Spørgsmaal om, hvorvidt man skal gaa ind paa at bevilge for et længere Tidsrum eller kun for et Aar Estergivelse af Bygningsafgiften for Ribe, saa kan jeg ikke skjønne rettere, end at Regjeringen paa det Bestemteste maa modsætte sig et saadant Forslag, selv om det androg endnu Mindre, end Tilfældet er, og jeg maa i denne Henseende tillade mig at rette en lille Feiltagelse, som den ærede Rigsdagsmand for Soro Amt (Alberti) gjorde sig skylbig i, idet han opgav Bygningsafgiftens Størrelse. Den har efter de Kilder, jeg har søgt, og som jeg tror ere paalidelige, i 1870—71 udgjort 5,349 Rd., altsaa dog en 6—700 Rd. mere end det Beløb, som det ærede Medlem antog var indkommet i det nævnte Aar. Jeg fraaader derfor det ærede Thing at vedtage det stillede Vædringsforslag.

Søgsbro: Det gjør mig meget ondt, at den ærede Minister stiller sig saaledes til dette Forslag, og jeg tror ikke, at den Sammenligning, han hentede fra Helsingør, paa nogen Maade kan anvendes paa Ribe. Staten gjorde meget betydelige Opoffrelser for, at Helsingør kunde forvinde det Tab, den havde lidt,